

ເອລີຢາ - ເລກເຈັດ

ພຣະອົງຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger

2023-10-07

ພວກເຮົາກຳລັງລະບຸວ່າ ປີ 1863 ເປັນຈຸດທົດສອບສຸດທ້າຍໃນລາດັບຂອງການທົດສອບທີ່ໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນເຫດການຄວາມຜິດຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງປີ 1844. ຫຼັກເຫດຜົນປະການທຳອິດຂອງພວກເຮົາຄື ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ຂະບວນການມົນເລໂຣຕ໌ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄຣິສຕະຈັກເຊວັນທ໌-ເດ ແອດເວນຕິສ໌ ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນຕາມກົດໝາຍກັບລັດຖະບານແຫ່ງສະຫະລັດໃນປີ 1798. ຂະບວນການທີ່ໄດ້ລົ້ມຂຶ້ນໃນທາງຄຳພະຍາກອນໃນປີ 1798 ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1863.

ການຕົນໃຈແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ມີອຳນາດຢ່າງຍິ່ງໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 18 ໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ເຫດການນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໄວ້ແລ້ວໃນຂະບວນການມົນເລໂຣຕ໌ ເມື່ອທູດສະຫວັນໃນ ພຣະນິມິດ ບົດ 10 ໄດ້ລົງມາ. ຂະບວນການຂອງພວກມົນເລໂຣຕ໌ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບໃນປີ 1798, ເມື່ອນິມິດເກຣັບແມ່ນ້ຳຊຸໂລໃນ ດານເຮີອນ ບົດ 8 ແລະ 9 ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ. ຂະບວນການຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບໃນປີ 1989, ເມື່ອນິມິດເກຣັບແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນໃນສາມບົດສຸດທ້າຍຂອງ ດານເຮີອນ ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ.

ໃນທັງສອງເວລາແຫ່ງອວສານ

ໄດ້ລົ້ມຕົ້ນການແຍກອອກຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປຂອງປະຊາຊົນຜູ້ຖືກເລືອກໃນອະດີດ ອອກຈາກຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງຕົນແຕ່ລະຍຸກ.

ເມື່ອກົດຫຼັກປະຖົມຂອງປະຫວັດສາດແຕ່ລະຍຸກຖືກຍືນຍັນຢ່າງເປີດເຜີຍ

ທູດສະຫວັນຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນໆໄດ້ລົງມາ. ຂ້າວສານ, ຂະບວນການ, ແລະຜູ້ສົ່ງຂ້າວ

ແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ໃນປະຫວັດສາດແຕ່ລະຍຸກ

ເພື່ອສະແດງບາບຂອງປະຊາຊົນຜູ້ຖືກເລືອກໃນອະດີດ;

ເພາະດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສອນກ່ຽວກັບພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງ, ຖ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສະເດັດມາ

ພວກຍິດຜູ້ອອກຫາເລື່ອງໃດໆຢູ່ໃນປະຫວັດສາດກໍຈະບໍ່ມີບາບ. ຜູ້ສົ່ງຂ້າວ, ຂ້າວສານ, ແລະຂະບວນການ

ແມ່ນເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ຖືກເລືອກໃນອະດີດຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ

ສຳລັບການປະຕິເສດແສງສະຫວ່າງອັນກ້າວໜ້າຂອງປະຫວັດສາດໃນແຕ່ລະຍຸກຂອງຕົນ,

ແລະເມື່ອທູດສະຫວັນໄດ້ລົງມາ

ນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍວ່າຂະບວນການພິພາກສາຂອງຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າໄດ້ລົ້ມດຳເນີນແລ້ວ.

ເຄື່ອງມືແຫ່ງການພິພາກສາຖືກລະບຸໃຫ້ເຫັນ ເມື່ອບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຜູ້ທີ່ສະແດງພາບຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ

ໄດ້ກິນຂ້າວສານທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານແກ່ພວກເຂົາ. ເມື່ອພວກເຂົາກິນຂ້າວສານນັ້ນແລ້ວ

ພວກເຂົາກໍນຳຂ້າວສານນັ້ນໄປຫາປະຊາຊົນຜູ້ຖືກເລືອກໃນອະດີດ ຜູ້ຖືກພັນລະນາວ່າເປັນຊົນຊາດຄໍ່າແຂງ

ແລະກະບົດ, ຜູ້ທີ່ຈະບໍ່ຍອມຟັງ ແລະບໍ່ກັບໃຈ. ເມື່ອທູດສະຫວັນລົງມາ ແລະຂ້າວສານຖືກກິນແລ້ວ

ການພິພາກສາຂອງປະຊາຊົນຜູ້ກະບົດກໍລົ້ມຕົ້ນ.

ພວກເຮົາກຳລັງນຳໃຊ້ຂະບວນການແຫ່ງການພິພາກສາຂອງອິດສະຣາເອນບູຮານ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນພຣະທຳຈົດເລກ ມາປະຍຸກຕໍ່ປະຫວັດຂອງຂະບວນການມົນເລໂຣຕ໌ ແລະໃນທີ່ສຸດ

ພວກເຮົາຈະນຳຂະບວນການທົດສອບນີ້ໄປປະຍຸກຕໍ່ຂະບວນການຂອງໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.

ຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກຂອງຈຳນວນ "ສິບ" ຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດໂດຍບໍລິບົດຂອງຂໍ້ພຣະຄຳຕອນທີ່ໄດ້ໃຊ້ມັນ.

ລ່າດັບຂອງການທົດສອບສົບປະການເລີ່ມຕົ້ນທຶຄວາມຜິດຫວັງ

ບໍ່ວ່າຈະເປັນທຶທະເລແດງສຳລັບອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ຫຼືວັນທີ22 ຕຸລາ 1844

ສຳລັບພວກມົນເລືຮາຍ. ຊົດເຕີໄວທ໌ໄດ້ຊີ້ບອກຄວາມຈິງ “ຫຼັກໝູດ” ທີ່ຖືກເປີດເຜີຍຂຶ້ນໃນເວລານັ້ນ

ໂດຍເລີ່ມຈາກສິ່ງທີ່ນຶ່ງເອີ້ນວ່າ “ການຜ່ານໄປຂອງເວລາ.”

ຄວາມຜິດຫວັງຂອງຊາວເຮັບເຮັດແມ່ນໄພຄຸກຄາມຈາກກອງທັບຂອງຟາໂຣ. ການຂາດຄວາມເຊື່ອໃນຣົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຊາວເຮັບເຮັດໄດ້ຖືກສະແດງອອກໃນການຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຢ້ານກົວກອງທັບຂອງສັດຕູຂອງພວກເຂົາ ດັ່ງທີ່ໄດ້ເປັນໃນການທົດສອບຄັ້ງທີສິບແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ພຣະເຢຊູຊົງສຳແດງຈຸດຈົບຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຄວາມຢ້ານຍັກໃນແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ ທີ່ສາຍລັບສົບຄົນໄດ້ລະບຸນັ້ນ

ກໍແມ່ນຄວາມຢ້ານດຽວກັນທີ່ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກເຂົາຢູ່ທະເລແດງເຊັ່ນກັນ.

ການທົດສອບຄັ້ງທີສິບແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍສຳລັບຂະບວນການມົນເລືຮາຍ ຈະເປັນຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາເຊັ່ນດຽວກັບວັນທີ22 ຕຸລາ 1844.

ຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງໃຫຍ່ໃນການທົດສອບທີ່ດຳເນີນໄປຂອງປະຫວັດສາດມົນເລືຮາຍ ໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງປະຫວັດສາດໜຶ່ງຊົງໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນໂດຍການຊ່ວຍກູ້ຂອງອົສຣາເອນໃນສະໄໝໂບຮານຈາກອີຢິບ. ເລີ່ມຕົ້ນທຶທະເລແດງ ມີການທົດສອບສົບປະການຕໍ່ເນື່ອງກັນ

ແລະການທົດສອບສຸດທ້າຍຈະສະທ້ອນການທົດສອບປະການທຳອິດ. “ການຜ່ານໄປຂອງເວລາ”

ໃນຄວາມຜິດຫວັງຢ່າງໃຫຍ່ ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາ.

ການທົດສອບສຸດທ້າຍໃນຂະບວນການທົດສອບຂອງອົສຣາເອນຝ່າຍວິນຍານ

ຈະເປັນເຊັ່ນດຽວກັບການທົດສອບທຳອິດ. ໃນປີ1863 ບັນດາຜູ້ນຳຂອງອົສຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນ ໄດ້ເລືອກກັບຄືນໄປຫາວິທີການຕີຄວາມຕາມພຣະຄຳພີຂອງຜູ້ພິພິພິດເຂົ້າຫາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນບັນດາທິດາຂອງໂຣມ, ແລະໄດ້ປະຕິເສດ, ຫຼືທ່ານອາດຈະເວົ້າວ່າ, ເຂົາໃຈຜິດຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາທີ່ຍາວທີ່ສຸດໃນພຣະຄຳພີ.

ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງການທົດສອບສົບປະການ ທັງໃນອົສຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນ ແລະໃນອົສຣາເອນຝ່າຍວິນຍານ ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໂດຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ. ແລະໃນຕອນສຸດທ້າຍ ໃນທັງສອງກໍລະນີ

ພວກກະບົດໄດ້ສະແດງຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະກັບຄືນໄປຍັງສະຖານທີ່ພິພິດເຂົ້າຫາໄດ້ຖືກຊ່ວຍກູ້ອອກມາ.

ໂດຍການປະຕິເສດ “ເຈັດເທືອ” ໃນ ພຣະນິຕິບັນຍັດ ບົດ 26,

ອັດເວັນຕົດແບບລາໂອດິເຊຍໄດ້ສ້າງບັນຫາທາງຄຳພະຍາກອນຂຶ້ນຢ່າງໜຶ່ງ

ຊົງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຄ້າດເຫັນລ່ວງໜ້າ. ຈົນຮອດທຸກມື້ພວກເຂົາກໍຍັງບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫານັ້ນໄດ້,

ແມ່ນແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ນຳເອົານິທານປະເພດຕ່າງໆຫຼາຍຢ່າງອອກມາເສີບ

ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ. ບັນຫານັ້ນຢູ່ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຊົດເຕີໄວທ໌ໄດ້ລະບຸວ່າເປັນຮາກຖານແລະ ເສົາຫຼັກກາງຂອງອັດເວັນຕົດ.

“ພຣະຄຳພີທີ່ເໜືອກວ່າຂັ້ນທັງປວງ

ຊົງເປັນທັງຮາກຖານແລະເສົາຫຼັກກາງຂອງຄວາມເຊື່ອແຫ່ງການສະເດັດມາ ແມ່ນຄຳປະກາດທີ່ວ່າ,

‘ເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ; ແລ້ວສະຖານບໍລິສຸດຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ.’ [Daniel 8:14.]” The Great Controversy, 409.

ຝ່າຍອັດເວັນຕົສົມມຸໜຶກສົງທຶຈະກ່າວເຖິງຂໍ້ທີ່ສືບສົ,

ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍກ່າວເຖິງຂໍ້ສັງເກດປະການທຳອິດທີ່ຄວນຈະຖືກເຮັດກ່ຽວກັບຂໍ້ນັ້ນເລີຍ. ຂໍ້ສັງເກດນັ້ນກໍຄືຂໍ້ທີ່ສືບສົເປັນ “ຄຳຕອບ.” ຄຳຕອບຍ່ອມປາດຈາກຄວາມໝາຍ

ຖ້າມັນບໍ່ວ່າມາເຖິງຄຳຖາມທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄຳຕອບນັ້ນ. ຂໍ້ທີ່ສືບສາມບໍ່ອາດຖືກແຍກອອກຈາກຂໍ້ທີ່ສືບສົໄດ້

ບໍ່ວ່າໃນທາງຕົກກະ, ທາງໄວຍາກອນ, ຫຼືທາງເຫດຜົນ; ເພາະວ່າຂໍ້ທີ່ສືບສາມແມ່ນຄຳຖາມ ແລະ

ຂໍ້ທີ່ສືບສົແມ່ນຄຳຕອບ.

ຄຳຖາມນັ້ນ, ເມື່ອຖືກນຳສະເໜີຢ່າງຖືກຕ້ອງແລະຍຸດຕິທຳ,
ຈະກຳເນີດຄວາມໝາຍທີ່ຕາກຕ່າງອອກໄປຢ່າງຫຼວງຫຼາຍສຳລັບຂໍ້ສັບສົນ ຈາກທີ່ລັດທິແອດເວັນຕິດສອນ.
ສິ່ງນີ້ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຂໍ້ສັບສົນແມ່ນ “ຮາກຖານແລະເສົາຫຼັກກາງຂອງຄວາມເຊື່ອແອດເວັນ,”
ເພາະວ່າມັນແມ່ນແທ້. ມັນໝາຍຄວາມວ່າ ເມື່ອລັດທິແອດເວັນຕິດເຂົ້າໃຈຜິດ
ແລະວາງເລັກເລືອງເຈັດເວລາໃນປີ 1863,
ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ສາມາດນິຍາມໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນວ່າຂໍ້ສັບສົນນັ້ນໝາຍເຖິງຫຍັງແທ້. ໃນພຣະຄຳພີ,
ຄວາມຈິງເພິງເຄິ່ງດຽວບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ. ເມື່ອເຂົາໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄຳຖາມໃນຂໍ້ສັບສົນສາມຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຍ້ອມຮັບ
ບັນທຶກຄຳພະຍາກອນທີ່ກຳນົດເຖິງການຊຳລະພຣະວິຫານບໍລິສຸດທີ່ໄດ້ຖືກຢຽບຢຳ,
ແລະຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຍ້ອມຮັບຄຳພະຍາກອນທີ່ກຳນົດເຖິງການຢຽບຢຳພົນໂຮດ.
ຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີກ່າວເຖິງ ‘ພຣະວິຫານບໍລິສຸດ’
ແລະຄຳພະຍາກອນສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີກ່າວເຖິງ ‘ພົນໂຮດ’.

ການຈະອະທິບາຍເຖິງຄວາມສຳພັນຂອງພຣະຄຳພີທັງສອງຂັ້ນນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການສຶກສາຢ່າງຍືດຍາວ
ຊຶ່ງໃນເວລານີ້ໃນບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປະສົງຈະກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ.
ປະເດັນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ ແລະສາມາດພົບໄດ້ໃນຊຸດ Habakkuk's
Tables. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງກຳລັງກ່າວເຖິງສັນຍະລັກຂອງເອລີຢາ
ແລະບາດຖະໜາຈະໃຫ້ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນສຳເລັດເສຍກ່ອນ.

ວິນລຽມ ມີນີເລີ ແມ່ນເອລີຢາແຫ່ງຈຸດເລີມຕົ້ນຂອງຂະບວນການແອດເວັນຕິດ
ແລະການຄົ້ນພົບປະການທຳອິດຂອງທ່ານຄື “ເຈັດເທືອ” ໃນ ເລວີນີຕິ 26,
ດັ່ງນັ້ນການປະຕິເສດຄວາມຈິງນັ້ນໃນປີ 1863 ຈຶ່ງເປັນການປະຕິເສດຂ່າວສານຂອງເອລີຢາ. ໃນຈຸດນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງກ່າວເຖິງລັກສະນະຂອງອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ ທີ່ຊີ້ບອກຈຸດຈົບໃຫ້ສັດຕູກັບຈຸດເລີມຕົ້ນ.
ການທົດສອບສຸດທ້າຍສຳລັບອິສຣາເອນບູຮານໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນການທົດສອບຄັ້ງທຳອິດ. ການທົດສອບ
ບັນທຶກສອງຄັ້ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຢ້ານວ່າບັນດາປະຊາຊາດຕ່າງສາສະໜາມີອຳນາດເໝືອນກັນວ່າພຣະເຈົ້າ.
ການທົດສອບຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງເປັນອັນດຽວກັນໃນຫຼັກການ
ກັບກະບົດຫຼາຍກວ່າການທົດສອບຄັ້ງທຳອິດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,
ເພາະປະຫວັດຂອງໄຊຊະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃນການທົດສອບຄັ້ງທຳອິດ
ຄວນຈະໄດ້ກັບໃຫ້ເກີດຄວາມໝັ້ນໃຈອັນແນ່ນອນໃນພວກກະບົດ. ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງການປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ
ທັງໆ ທີ່ມີຫຼັກຖານແຫ່ງຣົດອຳນາດຂອງພຣະອົງຫຼາຍກວ່າເວລາທີ່ພະເລແດງຢ່າງຫຼາຍ.
ຜ່າຍແອດເວັນຕິດແບບມີນີເລີ ໃນປີ 1863
ໄດ້ກຳລັງອະທິບາຍແລ້ວວ່າເຫດໃດຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈຶ່ງເປັນພຣະກິດອັນຊົງຣົດຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ພວກເຂົາກໍຍັງຕັດສິນໃຈເລືອກນາຍກອງຄົນໜຶ່ງ ແລະກັບຄືນໄປອີຍິບ
ແລະປະຕິເສດຂ່າວສານທີ່ດ້ານໂອນເອີ້ນວ່າ “ຄຳປະຕິຍານ” ຂອງໂມເຊ ອັນໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເອລີຢາ.

ແທນທີ່ຈະໃຊ້ເວລາເພື່ອນຳສະເໜີຫຼັກຖານພິສູດເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງ “ເຈັດເວລາ”
ໃນຖານະຄຳພະຍາກອນດ້ານເວລາ,
ຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະໃຊ້ເຫດຜົນງ່າຍໆບາງປະການເພື່ອພິສູດຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງມັນອີກວິທີໜຶ່ງ.
ເພາະສຳລັບຂະບວນການທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນປີ 1798, ບົດທົດສອບສຸດທ້າຍໃນປີ 1863 ກໍຈະເປັນຕົວແທນຂອງບົດ
ທົດສອບສຸດທ້າຍສຳລັບຂະບວນການຂອງທຸດສະຫວັນຜູ້ມີວິດອຳນາດໃນພຣະນິມິດບົດ 18 ເຊັ່ນກັນ.
ການດົນໃຈໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນຫຼາຍແລ້ວວ່າ ບົດທົດສອບສຸດທ້າຍແມ່ນຫຍັງ ສຳລັບທັງສອງຂະບວນການ.

“ຊາຕານ... ກຳລັງຜັກດັນສົງຄອມແບ່ງເຂົ້າມາຢ່າງບໍ່ຍຸດຍົງ—ເພື່ອນຳຜູ້ຄົນໃຫ້ຫຼົງອອກໄປຈາກຄວາມຈິງ.
ການຫຼອກລວງຄັ້ງສຸດທ້າຍຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຊາຕານ
ກໍຄືການເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເສຍຜົນໄປ. ‘ບ່ອນໃດບໍ່ມີນິມິດ

ປະຊາຊົນກຳພິນາດ' (ສຸພາສິດ 29:18)." Selected Messages, book 1, 48.

ບໍ່ມີວິທີໃດທີ່ຊີວິດໃນການນຳເອົາບົດຂຽນຂອງ Ellen White ມາ ແລ້ວສະເໜີວ່ານາງບໍ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ seven times ຂອງ Leviticus ບົດ 26 ຢ່າງຕາມສ່ວນ. Sister White ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຊີ້ບອກໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້ໃນບົດຄວາມເຫຼົ່ານີ້ ແລະດັ່ງທີ່ມີການບັນທຶກໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນຊຸດທີ່ມີຊື່ວ່າ Habakkuk's Tables ໄດ້ບອກພວກເຮົາໂດຍກົງວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳທັງຕາຕະລາງປີ 1843 ແລະ 1850. ນາງໄດ້ສອນໂດຍກົງວ່າ ຕາຕະລາງທັງສອງນັ້ນເປັນການສຳເລັດຕາມ Habakkuk ບົດ 2. ຕາຕະລາງທັງສອງລະບຸໃຫ້ເຫັນ seven times ຂອງ Leviticus ບົດ 26 ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງໂຄງຮ່າງທາງພາບຂອງແຕ່ລະຕາຕະລາງ. ໃນຕາຕະລາງທັງສອງນັ້ນ ເສັ້ນຂອງ seven times ມີໄມ້ກ້າງແຂນຂອງພຣະຄຣິດເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງເສັ້ນພະຍາກອນຂອງ seven times.

ຄຽງຄູ່ກັບການຮັບຮອງຂອງນາງຕາຕະລາງສອງອັນຂອງ Habakkuk, ນາງໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຫຼາຍຄັ້ງວ່າ ພວກເຮົາຕ້ອງດຳເນີນຕົວໃນການນຳສະເໜີຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ຫາ 1844, ແລະນັກປະຫວັດສາດ Adventist ທຸກຄົນທີ່ກ່າວເຖິງວິທີທີ່ພວກ Millerites ໄດ້ເຜີຍແຜ່ຂ່າວສານທີ່ພວກເຂົາປະກາດ, ລ້ວນແຕ່ລະບູລິມະສິດພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ແຜນພາບປີ 1843. ບໍ່ພຽງແຕ່ນາງຮັບຮອງຂ່າວສານຕ່າງໆທີ່ຖືກສະແດງໃນແຜນພາບເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ປະຊາຊົນ ຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ດຳເນີນຕົວໃນການນຳສະເໜີຂ່າວສານອຸດົດໄດ້ທັງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນປະຫວັດການນັ້ນ, ແຕ່ນາງຍັງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ຄວາມຫຼາຍຕອນທີ່ນາງເຕືອນວ່າ ຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກໃຈມຕິຕະຫຼອດປະຫວັດຂອງປະຊາຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອນາງເຕືອນເຖິງການໃຈມຕິເຫຼົ່ານັ້ນ, ນາງໄດ້ລະບຸຊ້າໆວ່າ ການປົກປ້ອງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍພຶດຕະໂນ ເປັນໜ້າທີ່ຂອງຍາມເຜົາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຖ້າແຜນພາບເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂ່າວສານທີ່ພວກມັນເປັນຕົວແທນດ້ວຍຮູບພາບກໍບໍ່ຖືກຕ້ອງເຊັ່ນກັນ. ຖ້າຂ່າວສານທີ່ພວກ Millerites ປະກາດຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ຈົນເຖິງ 1844 ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ການລະບຸຊ້າໆຂອງ Ellen White ທີ່ວ່າຂ່າວສານຂອງ Millerite ເປັນຮາກຖານ ກໍບໍ່ຖືກຕ້ອງເຊັ່ນກັນ. ຖ້າຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຄຳສັ່ງຊ້າໆຂອງນາງທີ່ໃຫ້ສືບຕໍ່ນຳສະເໜີຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນດຽວກັນ ກໍເປັນຄຳແນະນຳທີ່ຜິດ. ຖ້າຂ່າວສານຂອງພວກ Millerites ບໍ່ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຮາກຖານທີ່ຈະຕ້ອງຖືກສະຫງວນໄວ້ ແລະປົກປ້ອງຈາກການໃຈມຕິຂອງຊາຕານ ຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານັ້ນກໍຜິດພາດເຊັ່ນກັນ. ການໄປເຖິງຂັ້ນສູງວ່າ ບັນຫາທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວພັນກັບຂ່າວສານເອລີຍາແຫ່ງປະຫວັດສາດນັ້ນເປັນຄວາມຜິດພາດ ຍ່ອມສະແດງຢ່າງຊັດເຈນວ່າ Ellen White ເປັນຜູ້ພະຍາກອນບອມ.

ແອັດເວນຕິສົມໃນຍຸກບັດຈຸບັນຍັງຄົງສອນຢູ່ໃນການສຳມະນາເລື່ອງພຣະນິມິດຂອງພວກເຮົາວ່າ ຄຣິສຕະຈັກຜູ້ທີ່ເຫຼືອຈະມີພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງແມ່ນຄຳພະຍາຍາມຂອງພຣະເຢຊູ ແຕ່ແນ່ນອນ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ບອກແກ່ຜູ້ທີ່ພວກເຂົາກຳລັງພະຍາຍາມນຳເຂົ້າສູ່ການເປັນສະມາຊິກຄຣິສຕະຈັກນັ້ນວ່າ ພວກເຂົາປະຕິເສດໂດຍສົມເຊີຍຕໍ່ການຮັບຮອງແລະຄຳເຕືອນຂອງ Ellen White ທີ່ກ່ຽວພັນກັບຄວາມຈິງພື້ນຖານແລະປະຫວັດສາດໃນຍຸກເລີ່ມຕົ້ນເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ຂໍ້ຄວາມຕົ້ນໄປນີ້ມີຄວາມໝາຍແນວໃດສຳລັບທ່ານ?

“ພວກເຮົາບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະຕ້ອງຢ້ານສຳລັບອະນາຄົດ
ນອກຈາກວ່າພວກເຮົາຈະລົ້ມວິທີທາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພາພວກເຮົາ
ແລະພຣະຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງໃນປະຫວັດການທີ່ຜ່ານມາຂອງພວກເຮົາ.” Life Sketches, 196.

ໃນປີ 1863, ຂະບວນການ Millerite ໄດ້ບັນລຸຂັ້ນສູງ
ແລະໄດ້ຈົດທະບຽນເປັນນິຕິບຸກຄົນຕາມກົດໝາຍກັບລັດຖະບານ ຊຶ່ງໃນທີ່ສຸດຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບໃຫ້ແກ່ລະບົບ

papacy, ຊຶ່ງຕາມຄຳນິຍາມຂອງ Ellen White ແມ່ນການປະສົມປະສານຂອງຄຣິດຕະຈັກກັບລັດ.

“ໃນຂະບວນການທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນຂະນະນີ້ ເພື່ອຈະຮັບປະກັນໃຫ້ສະຖາບັນແລະຈາຣິດປະເພນີຂອງຄຣິດຕະຈັກໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດ, ພວກໂບຣເຕສຕັງກຳລັງດຳເນີນຕາມຮອຍຕີນຂອງພວກສັນຕະປາປາ. ຍັງໄປກວ່ານັ້ນ, ພວກເຂົາກຳລັງເປີດປະຕູໃຫ້ລະບົບສັນຕະປາປາໄດ້ກັບຄືນມາຮັບອຳນາດສູງສຸດໃນອາເມຣິກາຜ່ານໂບຣເຕສຕັງ ຊຶ່ງນາງໄດ້ສູນເສຍໄປແລ້ວໃນໄລກເກົ່າ.” The Great Controversy, 573.

ພາຍໃຕ້ຂໍ້ສັນນິຖານວ່າ

ການມີຄວາມຜູກພັນທາງກົດໝາຍກັບລັດຖະບານເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ໃນຫ້ວງເວລາທີ່ຄົນໜຸ່ມຂອງຊາດກຳລັງຖືກເກນເຂົ້າໄປສູ່ອ່າງເລືອດທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ສົງຄາມກາງເມືອງ, ຂະບວນການຂອງພວກ Millerites ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ. ໃນປີ 1863, ທັງໂດຍບົດຄວາມທີ່ຕີພິມແລະແຜນພູມໃໝ່, ຄຣິສຕະຈັກ Seventh-day Adventist ໄດ້ປະຕິເສດຄຳພະຍາກອນເລື່ອງທາດ ຊຶ່ງດານເຮີອນເອີ້ນວ່າ ຄຳປະຕິຍານຂອງໂມເຊ. ໃນປີ 1850, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ຈັດທຳຕາຕະລາງທີ່ສອງຂອງຮາບາກຸກ, ແລະແກ້ຂໍ້ຄວາມຜິດພາດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງບົດບັງໄວ້ໃນຕາຕະລາງປີ 1843. ແຜນພູມທີ່ຖືກສ້າງໃຫ້ຈັດທຳໃນປີ 1850 ໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງມັນຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເພາະ Ellen White ໄດ້ກ່າວວ່າ ນາງໄດ້ເຫັນ “that God was in the publishment of the chart,” ພ້ອມທັງລະບຸອີກດ້ວຍວ່າ ແຜນພູມປີ 1850 ນັ້ນໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນພຣະທຳຮາບາກຸກ ບົດທີສອງ.

ຈຸດປະສົງຂອງແຜນພາບປີ 1850 ແມ່ນຄືກັນກັບແຜນພາບປີ 1843. ມັນເປັນເຄື່ອງມືຜ່າຍການປະກາດຂ່າວ ປະເສີດທີ່ຈະໃຊ້ເພື່ອນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມແກ້ໄລກທີ່ກຳລັງພິນາດ. ໃນປີ 1863, ຂ່າວສານນັ້ນຖືກປະຖົມ.

ຂະບວນການທົດສອບທີ່ຖືກພິມແບບໂດຍຂະບວນການທົດສອບທີ່ລົມຕົ້ນຢູ່ທະເລແດງ ໄດ້ລົມຂຶ້ນດ້ວຍຄຳພະຍາກອນເວລາທີ່ລະບຸເຖິງສະຖານບໍລິສຸດຊຶ່ງຈະຖືກຢຽບຢູ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສາມຂອງດານເຮີອນບົດທີ່ເປດ, ແລະຂະບວນການທົດສອບນັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍຄຳພະຍາກອນເວລາທີ່ລະບຸເຖິງກອງພົນຊຶ່ງຈະຖືກຢຽບຢູ່ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສາມຂອງດານເຮີອນບົດທີ່ເປດ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງກຳລັງເວົ້າ,
ແລະຜູ້ບໍລິສຸດອີກອົງໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນຜູ້ທີ່ກຳລັງເວົ້າວ່າ,
ນີ້ມີດຊຶ່ງກ່ຽວກັບການຖວາຍບູຊາປະຈຳວັນ ແລະການລ່ວງລະເມີດແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ່າ
ທີ່ມີອຸບັດສະຖານບໍລິສຸດແລະພົນໄພໃຫ້ຖືກຢຽບຢູ່ລົງໃຕ້ຕົນນັ້ນ ຈະດຳລົງຢູ່ອີກດົນເທົ່າໃດ?
ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ
ສະຖານບໍລິສຸດຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ. ດານເຮີອນ 8:13, 14.

ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບທີ່ລົມຕົ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ມີລາຍເຊັນຂອງອາລຟາແລະໂອເມກາ.

ຈຸດລົມຕົ້ນຂອງຂະບວນການທົດສອບນັ້ນແມ່ນຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາອັນໜຶ່ງ

ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງພະວິຫານທີ່ຈະຖືກຢຽບຢູ່ລົງ.

ມັນເປັນຄຳພະຍາກອນທີ່ເມື່ອສຳເລັດຜົນແລ້ວໄດ້ກັບໃຫ້ເກີດແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບທີ່ສິ້ນສຸດໃນປີ 1863 ກໍ່ມີລາຍເຊັນຂອງອາລຟາແລະໂອເມກາເຊັ່ນກັນ.

ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຂະບວນການທົດສອບນັ້ນແມ່ນຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາອັນໜຶ່ງ

ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງກອງທັບທີ່ຈະຖືກຢຽບຢູ່ລົງ. ມັນເປັນຄຳພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຖືກອອກແບບໄວ້ເພື່ອໃຫ້ເມື່ອສຳເລັດຜົນແລ້ວຈະກັບໃຫ້ເກີດແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່.

ມັນເປັນຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍເອລີຢາແຫ່ງປະຫວັດສາດນັ້ນ,

ແລະເມື່ອມັນຖືກປະຕິເສດແລະຖືກວາງທັງໄວ້ ມັນກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມມືດມົນອັນໃຫຍ່.

ແລະນີ້ແມ່ນການພິພາກສາລົງໂທດ, ຄືວ່າຄວາມສະຫວ່າງໄດ້ມາໃນໂລກແລ້ວ,
ແຕ່ມະນຸດຮັກຄວາມມືດຫຼາຍກວ່າຄວາມສະຫວ່າງ, ເພາະວ່າການກະທຳຂອງເຂົາເປັນຄວາມຊົ່ວ. ໂຍຮັນ
3:19.

ເຫດຜົນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປະສົງຈະນຳມາບົດທ້າຍບົດຄວາມນີ້ ກໍຄືສົ່ງທິຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຮອງຕາຕະລາງປີ 1843 ແລະ 1850 ຜ່ານທາງ Ellen White ຫຼື?

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ແຜນພູມປີ 1843 ໄດ້ຖືກນຳມາໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກດັດແກ້; ວ່າຕົວເລກຕ່າງໆເປັນໄປຕາມທິພຣະອົງປະສົງໃຫ້ເປັນ;
ວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໝືອນນັ້ນ ແລະໄດ້ບົກບັດຄວາມຜິດພາດໃນບາງຕົວເລກ
ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜິດພາດເຫັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ.” Early Writings, 74.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນການຈັດພິມແຜນພາບນັ້ນໂດຍພົນອົງ Nichols.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ມີຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບແຜນພາບນັ້ນຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ,
ແລະຖ້າແຜນພາບນີ້ຖືກຈັດເຮັດເພື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າມັນພຽງພໍສຳລັບຄົນໜຶ່ງ
ມັນກໍພຽງພໍສຳລັບຄົນຫຼາຍໆຄົນ,
ແລະຖ້າຄົນໜຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີແຜນພາບໃໝ່ທີ່ຖືກວາດໃນຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ,
ທຸກຄົນກໍຈຳເປັນຕ້ອງມີມັນຫຼາຍພຽງກັນ.” Manuscript Releases, ລາກທີ 13, 359; 1853.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຮອງຂ່າວສານທິພວກມົນເລົ່າໄດ້ນຳສະເໜີໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຕົງແຕ່ປີ 1840 ຫາ 1844
ຜ່ານທາງ Ellen White ຫຼື?

“ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະທານຂ່າວສານໃໝ່ແກ່ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຕ້ອງປະກາດຂ່າວສານທີ່ໃນປີ 1843 ແລະ
1844 ໄດ້ນຳພວກເຮົາອອກມາຈາກບັນດາຄຣິສຕະຈັກອື່ນ.” Review and Herald, January 19, 1905.

“ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາອຸທິດເວລາແລະກຳລັງຂອງພວກເຮົາແກ່ພາລະກິດແຫ່ງການປະກາດ
ແກ່ປະຊາຊົນ ຊຶ່ງຂ່າວສານຕ່າງໆທີ່ໄດ້ບັນຍາຍເຮົາບັນດາຊາຍແລະຍິງໃນປີ 1843 ແລະ 1844.” Manuscript
Release, Number 760.

“ຂ່າວສານທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໃນຊ່ວງປີ 1840–1844
ຈະຕ້ອງຖືກນຳສະເໜີດ້ວຍພະລັງອຳນາດໃນເວລານີ້
ເພາະວ່າມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ໄດ້ຫຼົງເສຍທິດທາງຂອງຕົນ.
ຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດໄປຍັງຄຣິສຕະຈັກທັງປວງ.”

ພຣະຄຣິດໄດ້ຕັດວ່າ, ‘ຕາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າພວກມັນເຫັນ;
ແລະຫຼຸຂອງທ່ານທັງຫຼາຍກໍເປັນສຸກ ເພາະວ່າພວກມັນໄດ້ຍິນ. ເພາະເຮົາບອກພວກທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ
ຜູ້ພະຍາກອນແລະຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນໄດ້ປາຖະໜາຈະເຫັນສິ່ງທິພວກທ່ານເຫັນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ;
ແລະປາຖະໜາຈະໄດ້ຍິນສິ່ງທິພວກທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ’ [Matthew 13:16, 17].
ຕາທີ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຖືກເຫັນໃນປີ 1843 ແລະ 1844 ກໍເປັນສຸກ.

“ຂໍ້ຄວາມນັ້ນໄດ້ຖືກປະທານແລ້ວ. ແລະບໍ່ຄວນມີການຊັກຊ້າໃນການປະກາດຂໍ້ຄວາມນັ້ນຊ້ຳອີກ,
ເພາະວ່າໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຍຸກສະໄໝກຳລັງສຳເລັດຕາມ; ວຽກງານໃນວາລະສຸດທ້າຍຈຳເປັນຕ້ອງສຳເລັດ.
ວຽກງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະຖືກກະທຳໃນເວລາອັນສັ້ນ. ໃນບໍ່ຊ້ານີ້
ຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງຈະຖືກປະທານຕາມການຊົງກຳນົດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈະຂະຫຍາຍເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງ.
ແລ້ວດານໂອນຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນທີ່ຖືກຈັດໄວ້ສຳລັບຕົນ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງທ່ານ.” Manuscript
Releases, volume 21, 437.

“ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທຳລາຍຮຸນແຮງໄດ້ຮັບໃນປີ 1841, ‘42, ‘43, ແລະ ‘44 ບັນດາຈິດຕ້ອງໄດ້ຮຽນສຶກສາ ແລະ ປະກາດ. ຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ອົງທີສອງ, ແລະ ອົງທີສາມ ໃນອະນາຄົດຈະຖືກປະກາດດ້ວຍສຽງອັນດັງກອ້ງ. ຂ່າວສານເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກມອບອອກໄປດ້ວຍຄວາມມຸ່ງໝັ້ນອັນຈິງໃຈ ແລະ ໃນຄິດເດດຂອງພຣະວິນຍານ.” Manuscript Releases, ແຫຼ່ງ 15, 371.

“ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມອ່ອນແອຂອງຄວາມນ້ອຍນົດຂອງພຣະລາຊການນີ້ໃນປະຈຸບັນ. ພວກເຮົາໄດ້ມີປະສົບການແລ້ວ. ໃນການປະກອບພຣະລາຊການທຳພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົານັ້ນ ພວກເຮົາສາມາດກ່າວໜ້າໄປດ້ວຍຄວາມວາງໃຈ ໂດຍໝັ້ນໃຈວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງເປັນກຳລັງຄວາມສາມາດແກ່ພວກເຮົາ. ພຣະອົງຈະສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນປີ 1906 ເໝືອນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນປີ 1841, 1842, 1843, ແລະ 1844.” Loma Linda Messages, 156.

“ບັນດາຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ໃນຖານະຄູອາຈານ ແລະ ຜູ້ນຳໃນສະຖາບັນຂອງພວກເຮົາ ຈະຕ້ອງໜັກແໜ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະ ໃນຫຼັກການຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທີສາມ. ພຣະເຈົ້າປາກະໜາໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາມີຂ່າວສານນັ້ນດັ່ງພຣະອົງໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາໃນປີ 1843 ແລະ 1844.” General Conference Bulletin, April 1, 1903.

“ຄຳເຕືອນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວວ່າ: ຈະຕ້ອງບ່ອນຍາດໃຫ້ສັງໃດໆເຂົ້າມາທີ່ຈະລົບກວນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ກຳລັງຢູ່ເທິງນັ້ນນັບແຕ່ຂ່າວສານໄດ້ມາໃນປີ 1842, 1843, ແລະ 1844. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢູ່ໃນຂ່າວສານນີ້, ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າໂລກ, ຊີ້ນຳຕໍ່ແສງສະຫວ່າງທຳພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພວກເຮົາ. ພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈດຳລົງທີ່ຈະຍົກຕົນຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເວທີທຳພຣະມັນໄດ້ຖືກວາງໄວ້ ໃນຂະນະທີ່ວັນຕົ້ນພວກເຮົາໄດ້ສະແຫວງຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການອະທິຖານຢ່າງແນ່ນອນ, ສະແຫວງຫາແສງສະຫວ່າງ. ທ່ານຄິດຫຼືວ່າຂ້າພະເຈົ້າສາມາດລະຫັດແສງສະຫວ່າງທຳພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ? ມັນຈະຕ້ອງເປັນດັ່ງສິດສະແຫວງຍຸກສະໄໝທັງປວງ. ມັນໄດ້ນຳທາງຂ້າພະເຈົ້າມາຕະຫຼອດນັບແຕ່ໄດ້ຮັບມັນ.” Review and Herald, ວັນທີ 14 ເດືອນເມສາ, 1903.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຕືອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜ່ານທາງ Ellen White ໃຫ້ບ້ອງກັນຕົນຕໍ່ການໂຈມຕີທີ່ຈະບ່ອນທຳລາຍຄວາມຈິງແຫ່ງປະຫວັດສາດ Millerite ຫຼື?

“ຫຼັກໝາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນທິດທາງຂອງເຮົາໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ຈະຕ້ອງຖືກປົກປ້ອງໄວ້ຢ່າງລະມັດລະວັງ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມັນຖືກທຳລາຍລົງ ແລະ ຖືກແທນທຽມດ້ວຍທິດສະດີຕ່າງໆທີ່ຈະນຳຄວາມສັບສົນມາແທນຄວາມສະຫວ່າງອັນແທ້ຈິງ.” Selected Messages, book 2, 101, 102.

“ໃນວັນນີ້ ຊາຕານກຳລັງສະແຫວງຫາໂອກາດເພື່ອທຳລາຍເຄື່ອງໝາຍບອກທາງແຫ່ງຄວາມຈິງ,—ອະນຸສາວະລີທີ່ໄດ້ຖືກຍົກຕັ້ງຂຶ້ນຕາມລະຫວ່າງທາງ; ແລະພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງມີປະສົບການຂອງຄົນງານອາວຸໂສ ຜູ້ໄດ້ສ້າງເຮືອນຂອງຕົນໄວ້ເທິງສິດອັນໝັ້ນຄົງ, ຜູ້ຊຶ່ງໃນທຳມະກາງຄຳລາຍງານອັນຊົດ ເຊັນດຽວກັບຄຳລາຍງານອັນດີໄດ້ຍືນຢູ່ດຢ່າງໝັ້ນຄົງຕໍ່ຄວາມຈິງ.” Gospel Workers, 104.

“ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປະປ່ອຍໂລກໄວ້ໂດຍຂາດຄົນທີ່ສາມາດຈຳແນກລະຫວ່າງຄວາມດີແລະຄວາມຊົດ, ຄວາມຊອບທຳແລະຄວາມອະທຳ.

ພຣະເຈົ້າມີບຸກຄົນທີ່ພຣະອົງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຢືນຢູ່ແນວໜ້າຂອງການຕໍ່ສູ້ໃນຍາມສຸກເສີນ. ໃນຍາມວິກິດ, ພຣະອົງຈະຍົກຊຸບຸກຄົນຂຶ້ນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກະທຳໃນສະໄໝບູຮານ. ຊາຍໜຸ່ມທັງຫຼາຍຈະຖືກເຊີນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມຄຽງຂ້າງຜູ້ຖືກມາດຕະຖານຜ້າວໂສ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງແລະຮັບການສັ່ງສອນໂດຍປະສົບການຂອງຜູ້ຊີ້ສັດເຫຼົ່ານີ້, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຕໍ່ສູ້ມາແລ້ວຫຼາຍຄັ້ງ, ແລະຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດສະຫຼຸດແກ່ເຂົາຫຼາຍເທື່ອຜ່ານຄຳພະຍານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ, ຊື່ອກທາງທຶກຕ້ອງ ແລະພິພາກສາທາງທຸລະ. ເມື່ອອັນຕະລາຍທັງຫຼາຍເກີດຂຶ້ນ, ຊຶ່ງທົດລອງຄວາມເຊື່ອຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄົນງານຜູ້ບຸກເບີກເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເລົ່າທວນປະສົບການໃນອະດີດ, ເມື່ອວິກິດແບບດຽວກັນນັ້ນໄດ້ມາເຖິງ, ເມື່ອຄວາມຈິງຖືກຕັ້ງຄຳຖາມ, ເມື່ອແນວຄິດແບບປະຫຼາດຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າຖືກນຳເຂົ້າມາ.”

“ບັດສົບການຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີອາຍຸເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງຈຳເປັນໃນບັດນີ້; ເພາະຊາຕານກຳລັງເຜົາຄອຍທຸກໂອກາດເພື່ອເຮັດໃຫ້ຫຼັກໝາຍເກົ່າແກ່ທັງຫຼາຍເປັນສິ່ງໄຮຄຳ,—ອະນຸສາວະລີທີ່ໄດ້ຖືກຕັ້ງຂຶ້ນໄວ້ຕາມລະຫວ່າງທາງ.” Review and Herald, November 19, 1903.

ໃນປີ 1863 ຂະບວນການມົນເລົ່າທຸກໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໂດຍການປະຕິເສດຄວາມຈິງປະການທຳອິດທີ່ເອີ້ນວ່າໃນປະຫວັດສາດນັ້ນໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ເຂົ້າໃຈ. ການທົດສອບສຸດທ້າຍຂອງມັນໄດ້ອີງໃສ່ຂໍ້ພຣະຄຳສອງຂໍ້ໃນດານໂອນ 8 ທີ່ລະບຸເຖິງການຢູບຍຳສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງພົນ. ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃນການທົດສອບປະການທຳອິດໃນບັນດາສົບການທົດສອບແລະຄວາມມັດໄດ້ຖືກນຳມາເຖິງກອງພົນໃນການທົດສອບປະການສຸດທ້າຍໃນບັນດາສົບການທົດສອບ.

“ສິ່ງໜຶ່ງແນ່ນອນຄື: ຊາວແອັດເວນຕິສ໌ວັນທີ່ຈັດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າຢືນຢູ່ໃຕ້ທັງຂອງຊາຕານ ກ່ອນອັນໝົດຈະລະຖົມຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນໃນຄຳເຕືອນແລະຄຳຕຳນິຕິຕຽນທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນຄຳພະຍານຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ.”

“ການຊົງເອີ້ນໃຫ້ມີການອຸທິດຕົນຢ່າງແຕ່ມບໍລິບູນຍິ່ງຂຶ້ນ ແລະການຮັບໃຊ້ທີ່ບໍລິສຸດຍິ່ງຂຶ້ນ ກຳລັງຖືກປະກາດ ແລະຈະຍັງຄົງຖືກປະກາດຕໍ່ໄປ. ບາງຄົນທີ່ບໍ່ດົນກຳລັງເວົ້າຕາມຄຳຊັກຊ້ອງຂອງຊາຕານຈະກັບມາມື້ສະຕິ. ມີຜູ້ຄົນທີ່ດຳລົງຕາແຫ່ງສຳຄັນແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຜູ້ຊົງບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງສຳລັບຍຸກເວລານີ້. ຂ້າວສານນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກນຳໄປໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ຖ້າພວກເຂົາຍອມຮັບມັນ ພຣະຄຣິດຈະຊົງຮັບພວກເຂົາໄວ້ ແລະຈະຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຮ່ວມງານກັບພຣະອົງ. ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະຟັງຂ້າວສານນີ້ ພວກເຂົາຈະເຂົ້າໄປຢືນຢູ່ໃຕ້ທັງດຳຂອງເຈົ້າຊາຍແຫ່ງຄວາມມັດ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ກ່າວວ່າ ຄວາມຈິງອັນປະເສດສຳລັບເວລານີ້ ກຳລັງເປີດເຜີຍຢ່າງແຈ້ງຈະນຍິ່ງຂຶ້ນແກ່ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ. ໃນຄວາມໝາຍພິເສດ ຊາຍແລະຍິງທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງກິນເນື້ອຂອງພຣະຄຣິດ ແລະດື່ມໂລຫິດຂອງພຣະອົງ. ຈະມີການພັດທະນາແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພາະວ່າຄວາມຈິງນັ້ນສາມາດຂະຫຍາຍອອກໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ພຣະຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ກຳເນີດແຫ່ງຄວາມຈິງຈາກສະຫວັນ ຈະເຂົ້າມາສູ່ການສາມັກຄີທີ່ໃກ້ຊິດຂຶ້ນ ແລະໃກ້ຊິດຍິ່ງຂຶ້ນອີກ ກັບຜູ້ທີ່ດຳເນີນຕົນໄປເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຮັບພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງເປັນຂັ້ນບັງແຫ່ງສະຫວັນ ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າ ການສະເດັດອອກມາຂອງພຣະອົງຖືກຕຽມໄວ້ແນ່ນອນດັ່ງຮຸ່ງອະລຸນ. ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງຜ່າຍວິນຍານ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຮ້າງກາຍໄດ້ຮັບກຳລັງຜ່າຍກາຍເມື່ອຮັບປະທານອາຫານ.”

“ພວກເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ໃນການນຳບຸດຫລານອີສະຣາເອນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດໃນອີຢິບ

ແລະຊົງນຳພວກເຂົາຜ່ານຖິ່ນກັນດານເຂົ້າສູ່ຄຳນາອານ.”

“ເມື່ອພວກເຮົາຮວບຮວມບັນດາລັງສີແຕ່ງພຣະທຳທີ່ສ້າງອອກຈາກຂ່າວປະເສີດ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຢັ້ງຮູ້ທີ່ແຈ້ງຊັດຢືນກ່ຽວກັບລະບົບພິທີການຂອງຊາວຢິວ, ແລະຈະຊາບຊຶ້ງໃນຄວາມຈິງສຳຄັນຂອງມັນເລີກຊຶ້ງຢືນຢັນ.

ການສືບສວນຄວາມຈິງຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ສົມບູນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຮວບຮວມໄວ້ພຽງແຕ່ບ່ອກລັງສີແຕ່ງແສງສະຫວ່າງເທົ່ານັ້ນ.

ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນນັກຮຽນແຕ່ງພຣະວັດຈະນະທຸກວັນ

ຈະບໍ່ສາມາດໄຂບັນຫາຕ່າງໆຂອງລະບົບພິທີການຂອງຊາວຢິວໄດ້.

ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຖືກສັງສອນໂດຍການປະກອບພິທີໃນພຣະວິຫານ. ພຣະລາຊາກິດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຂັດຂວາງໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈແບບທາງໂລກຕໍ່ແຜນການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ.

ຊີວິດໃນອະນາຄົດຈະເປີດເຜີຍຄວາມໝາຍຂອງພຣະບັນຍັດຕ່າງໆທີ່ພຣະຄຣິດ ຜູ້ຖືກໜຸ່ມຢູ່ໃນເສົາເມກໄດ້ປະທານແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.” Spalding and Magan, 305, 306.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາຂອງພວກເຮົາເກືອບກັບສັນຍະລັກຂອງເອລີຢາ ໃນຄວາມສຳພັນກັບປີ 1863 ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.